

Anton Pàmies

Arquitecte guanyador del premi Alejandro de la Sota i comissari de l'Any Pere Caselles

“L'arquitectura es diferencia de la construcció en el valor afegit”

● L'arquitectura condiona l'harmonia de les ciutats i de l'entorn. Per reconèixer la tasca dels bons professionals, el Col·legi de Tarragona ha donat el premi extraordinari Alejandro de la Sota

Anton Pàmies, a la dreta de la imatge, en la presentació de l'Any Pere Caselles ■ AJUNTAMENT DE REUS

M. Rovira
TARRAGONA

La demarcació de Tarragona del Col·legi d'Arquitectes ha reconegut l'edifici que alberga la Facultat d'Economia i Empresa de la URV com a projecte que es va “anticipat al seu temps”, amb una arquitectura resolta amb una “radical claredat”. El projecte ha merescut el premi extraordinari Alejandro de la Sota. L'edifici destaca per la innovació en el sistema constructiu en l'època, ja que els pilars i l'estructura dels forjats es van fer amb formigó prefabricat i, segons el jurat del premi, passats vint anys, l'edifici s'ha consolidat com a “referència arquitectònica”. Quina rellevància té aquest premi?

Genera satisfacció perquè és el primer que s'entrega com a premi extraordinari. Fa vint anys que, de manera biennal, el Col·legi d'Arquitectes entrega el premi Alejandro de la Sota, que va ser l'arquitecte que va fer l'edifici del Govern Civil de Tarragona i va estar molt vinculat al col·legi. La novetat és que, en-

guany, s'ha decidit concedir un premi extraordinari. Prenent totes les obres de cada categoria que havien resultat premiades aquests anys, un jurat decidia escollir la millor. La facultat d'Econòmiques justament havia estat la primera obra premiada, ara fa vint anys. El jurat en valora els sistemes constructius i que resisteix bé el pas del temps. I els clients n'estan contents, que, al cap i a la fi, és el més important de tot. El guardó és compartit, però en Pau Pérez no va poder assistir a l'acte i em va tocar a mi rebre el diploma.

Genera una satisfacció especial que el reconeixement vingui dels mateixos companys de professió?

Ja m'havien premiat unes quantes vegades, abans. La rehabilitació i ampliació del Teatre Bartrina o la construcció de la mateixa plaça Bartrina, les obres de l'Escola Elisabeth de Salou, l'institut de Calafell, el conservatori de Vila-seca o els laboratoris del Centre de Nutrició i Salut, de davant l'Hospital de Reus.

És tot un col·leccionista de premis.

Sí, en tinc uns quants. Per això de tant en tant surto als diaris. Una cosa, li diré: de diplomes, molts, però pel que fa a diners, no tants.

Ho té difícil perquè el compa-deixi en aquest sentit, treballa de periodista. A més, els arquitectes sempre han tingut un estatus de professionals d'alta volada.

A vegades només ho sembla.

En qualsevol cas, a vostè el jurat l'ha premiat per haver dotat l'edifici de funcionalitat. La bona arquitectura va més enllà de l'estètica?

Al jurat hi havia arquitectes de primer nivell, com en Jordi Garcés –que va fer el Museu Picasso–, en Josep Llinàs, l'Àngela García de Paredes Falla i Ricardo Vieira de Melo. És una satisfacció que als companys els agradi una obra meua.

Els arquitectes topen amb el mateix prejudici que topen els artistes? És a dir, han de sentir

com la gent valora les seves obres amb expressions del tipus “Té molta fama però a mi això que fa no m'agrada gens”?

El gust s'ha d'educar, potser no t'agrada un Picasso i en canvi està ben valorat. Un edifici ha de satisfer les necessitats d'aquells que l'usen, els clients n'han d'estar contents, però l'arquitecte no pot cedir a tots els gustos, s'ha d'intentar elevar el nivell d'exigència dels clients, oferint-los més coses que les funcionals que demanen. L'arquitectura es diferencia de la construcció en el valor afegit que aporta, li dona qualitat a una obra. L'arquitecte Moneo ho va definir d'una manera molt entenedora: “Els arquitectes donem llebre en lloc de gat.” Anem més enllà del que se'ns demana. Jo soc professor a l'escola d'arquitectura de La Salle Barcelona i intento que els meus alumnes surtin amb una formació de composició i estètica que creï tendència. Si els clients ho saben valorar, així avança l'urbanisme.

Però els arquitectes també han

estat responsables de grans pí-fies i d'haver ajudat a aixecar monstres de ciment i formigó en llocs inconcebibles.

S'han fet molt disbarats, com en qualsevol professió. Ho hem d'evitar, però no perquè sigui de formigó una construcció és automàticament dolenta. La història jutja si allò està bé o està malament. A Le Corbusier el van criticar molt i ha acabat sent un referent. Si ens referim als hotels i grans blocs de la costa, és evident que si poguéssim des-construir, ho fariem. Són errors que no hauríem de cometre, però hi ha molts interessos pel mig. Els bons arquitectes fan coses raonables i sostenibles, no només en termes econòmics.

La temptació de fer més diners a costa de sacrificar l'estètica, sempre hi és?

No ho sé, personalment no m'hi he trobat mai. En obra pública està tot molt regulat, és possible que en obra privada sí que es doni aquesta circumstància. Hi entra l'ètica i l'honoradesa professional de cadascú i decidir si hi participa o no. ■

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EURO CREDIT
La primera financera familiar que suma
Telèfon: 972487222
www.tqueurocredit.com

FESMÉS
el bricolatge de casa
reformes · jardí · moble kit

FES BRICO CAT!

fes-te Client FESMÉS fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un 3% dte en cada compra

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB **Cavall Fort**

NO PODRÁS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teua

www.cavallfort.cat